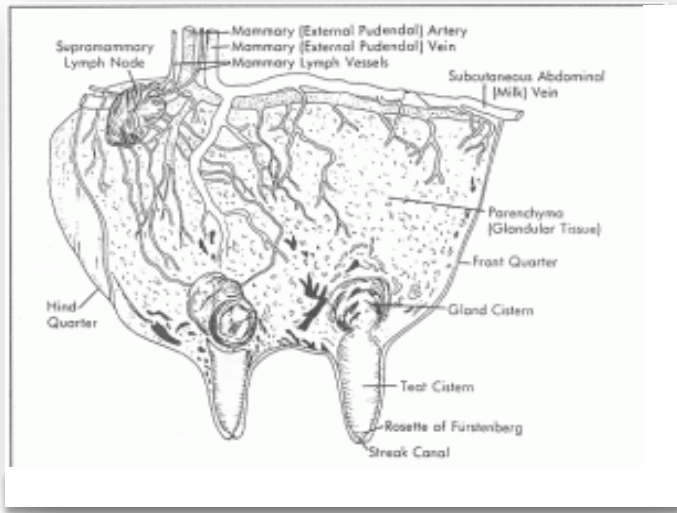

امتیازدهی به سیستم پستانی

بررسی این صفت در فاصله ۲۵ روز تا حداکثر ۲۴۰ روز بعد از زایمان صورت می‌گیرد. زیرا در این زمان سیستم پستان به حالت طبیعی خود برگشته است. زمان ارزیابی با توجه به دفعات دوشش گله متغیر است.

صفات مورد بررسی در سیستم پستان به شرح زیر است.

عمق پستان Udder Depth

منظور از این صفت، بررسی فاصله کف پستان تا مفصل خرگوشی است. بهترین فاصله کف پستان، در حدود ۵ سانتی‌متر بالاتر از مفصل خرگوشی است. بدیهی است که در پستان خیلی عمیق، احتمال ابتلا به ورم پستان و سایر آسیب‌های پستانی افزایش می‌یابد.

طول سر پستان‌ها Teat Length

منظور از این صفت بررسی اندازه سر پستان-هاست. به طور معمول طول سر پستان جلویی بلندتر از عقبی است. این صفت با سهولت دوشش و احتمال ابتلا به ورم پستان مرتبط است. به طور معمول احتمال ورم پستان در سرپستانک‌های جلویی به مراتب بیشتر از عقبی است. سر پستانک‌های جلویی بیشتر در معرض تماس با سطح زمین و آلوده شدن قرار دارد.

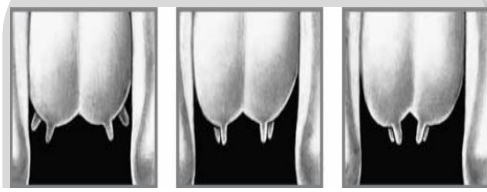
استقرار سر پستان‌ها Front Teat placement

منظور از سنجش این صفت، بررسی محل قرار گرفتن سر پستان‌ها در کارتیه‌های جلویی، هنگام مشاهده از عقب است. چنانچه سرپستان‌ها در مرکز کارتیه قرار گیرند، نمره متوسط و اگر در سمت داخل کارتیه قرار گیرند، نمره بالا منظور می‌شود. این صفت بر میزان ابتلا به ورم پستان و سهولت دوشش تأثیر دارد. حالت مطلوب استقرار پستان‌ها به صورتی است که در بررسی از سمت عقب، دوزنقه‌ای دیده شوند.

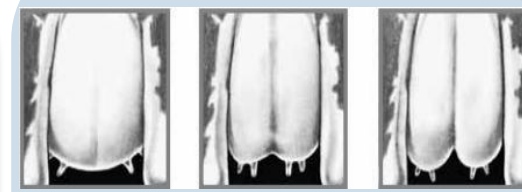
اتصال قسمت جلوی پستان Fore Udder Attachment

منظور از این صفت قوی بودن عضلات و رباط‌هایی است که پستان‌های جلو را به شکم متصل می‌کنند. و همچنین طول پستان‌های جلو و میزان کشیدگی آن‌ها در نظر گرفته می‌شود. این صفت به دلیل تأثیری که بر عمق پستان و احتمال آسیب دیدگی آن دارد دارای اهمیت زیادی است.

استقرار سر پستانک‌های عقب Rear Teat Placement

در بهترین حالت سر پستانک‌ها باید کاملاً عمودی و در مرکز کارتیه قرار گرفته و هیچگونه انحرافی به چپ، راست، جلو یا عقب نداشته باشند. فاصله مناسب بین سر پستانک‌های عقب ۶ تا ۸ سانتی‌متر و کد مطلوب آن نیز ۵ می‌باشد. فاصله مطلوب بین سر پستانک‌های جلو تا عقب ۱۲ سانتی‌متر است.

رباط‌های نگهدارنده پستان Udder cleft

پستان‌ها را رباط‌های پستانی(میانی، کناری و شکمی) نگه می‌دارند. منظور از این صفت بررسی رباط میانی است که وزن سیستم پستان را تحمل می‌کند. این صفت بر طول عمر اقتصادی دام مؤثر است. وقتی این رباط قوی باشد شکافی عمیق در قسمت عقب پستان بین دو کارتیه ایجاد می‌کند. این صفت با سهولت شیر دوشی و به حداقل رساندن آسیب پستانی مرتبط است.

ارتفاع اتصال پستان‌های عقب Rear Udder Height

فاصله بین اتصال عقب و ابتدای قسمت پایین فرج گاو ارتفاع اتصال پستان‌های عقب گاو را نشان می‌دهد که ممکن است کوتاه یا بلند باشد. برای مشاهده این صفت باید گاو را از پشت سر بررسی کرد. این صفت شاخص مناسبی برای ظرفیت پستانی است.

عرض پستان‌های عقب Rear Udder Width

برای سنجش این صفت فاصله نواحی اتصال پستان‌های عقب به بدن را اندازه می‌گیرند. ممکن است این فاصله بسیار کم (باریک) یا زیاد (عریض) باشد. این صفت معیار خوبی برای نشان دادن ظرفیت تولید شیر گاو است.

طراحی و تنظیم: مهندس علی جلالی

کارشناس کمیته فنی اتحادیه گاوداران و دامداران صنعتی خراسان رضوی